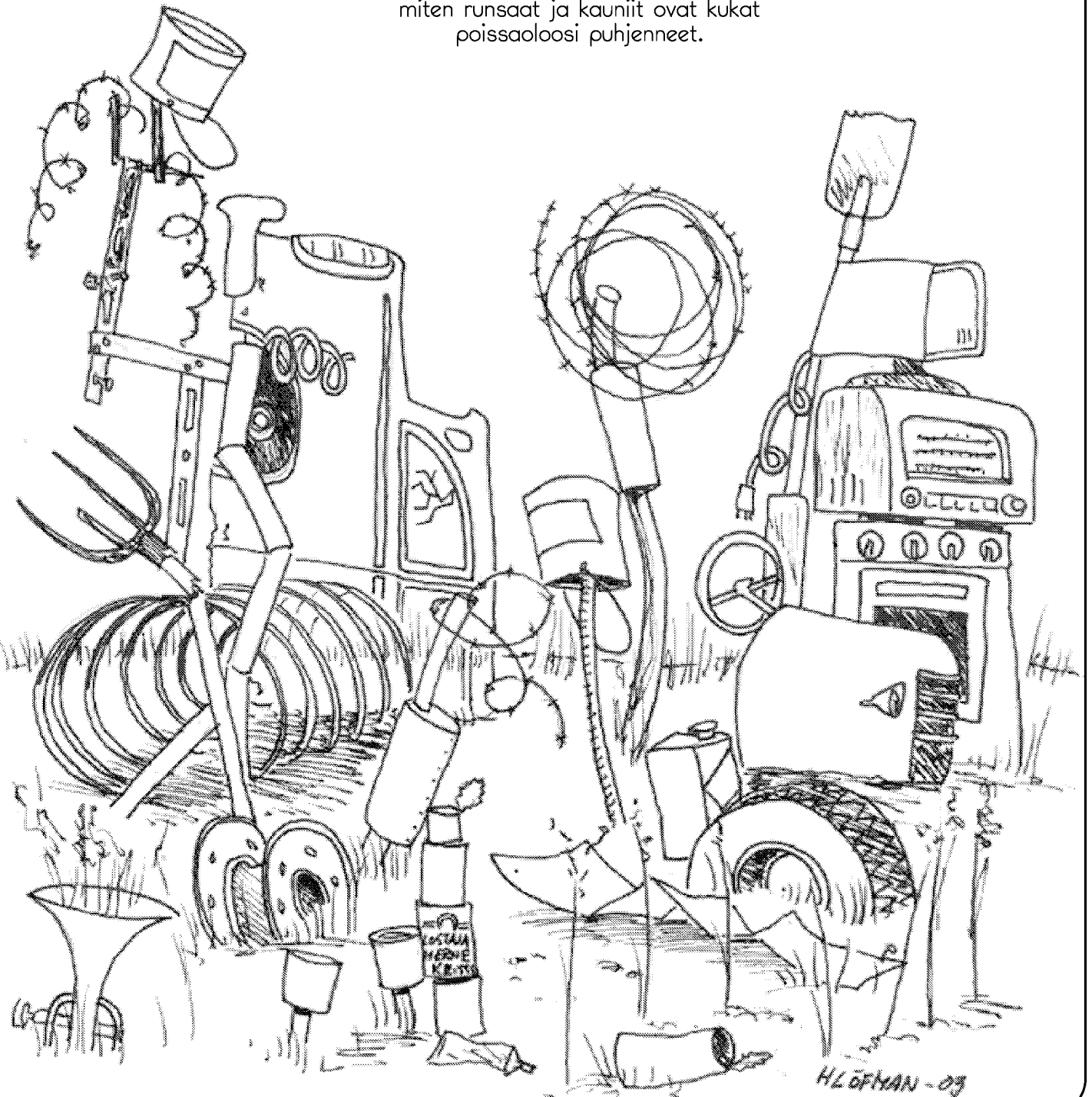

RANNANPOJAT RAKAA...

MÄNTLAHDEN KYLÄLEHTI, PAINOS 230 KPL, JULKAISEE MÄNTLAHDEN RANNANPOJAT RY

Unisin hiuksin, väsynein poskipäin,
aamunaroin askelin,
ohi lojuvien autonromujen ja talon
purkuraunioitten
olen minä sinua kaivannut,
anna odottaa vielä vähän
ja seisahda, katso:
miten runsaat ja kauniit ovat kukat
poissaoloosi puhjenneet.

KESÄTERVEISET PUHEENJOHTAJALTA**WANHANAJAN TANSSIT TOIVOLASSA 14.6.03
PERTTI METSÄRINNE JA ELGARIT**

Kiitokset tukijoillemme Haminan Seudun Osuuspankille sekä arpajaisvoittoja lahjoittaneille

**VIROLAHTIVIIKKO
KATUKORISTURNAUS 12.7.03**

Ja voittohan siitä heltisi. Voittoisassa joukkueessamme pelasivat: Mika Arola, Tommi Frilander, Veli-Pekka Dufva ja Timo Lankila.

Mukana oli 11 joukkuetta. Loppuottelussa Rannanpoikia vastassa oli Originals, jonka joukkueemme kukisti pistein 11-9.

Hyvä Hyvä!! Mänttäläisten Rannanpojat!

PUHEENJOHTAJA LOMALLA

**POLTTOPUU- JA SIIVOUSTALKOOT TOIVOLASSA
SYYSKUUSSA**

(Siirrettiin helteitten vuoksi syksymmäs!)

Jouko Sahala

Piirrokset: Satu Sahala

KESÄN KUULUMISIA.

Saimme taas ihanan kesän. Hellettä on riittänyt heinäkuun kahdelle viimeiselle viikolle sekä vielä elokuullekin. Päivälämpötila on hipunut 30 astetta ja öisin mittari on pysytellyt 20 asteen tienoilla.

Lauantaina viikkoa ennen juhannusta, jolloin sää ei vielä ollut kesäisen lämmin, pidettiin Toivolassa Vanhanajan tanssit. Rannanpojat huolehtivat järjestelyistä ja salin koristelusta sekä tanssilattian liukkaudesta. Lindbergin Saku hoiti paikalle tanssi-orkesteri Eldarit ja soittajaksi vielä Pertti Metsärin. Ahkera talkooväki oli kerännyt runsaasti hyviä arpajaispalkintoja ja arvat menivät hyvin kaupaksi. Haminan seudun Osuuspankki tuki tansseja 300 eurolla.

Eldarit ja Pertti Metsärin soittivat hyvää musiikkia, jonka tahdissa oli erinomaista tanssia. Eldarit kiittelivätkin yleisöä hyväksi ja toivoivat pääsevänsä pian uudelleen Mänttäläisten soittamaan. Ehkä ensi vuonna järjestetään taas kesäkuun tanssit. Ainakin tänä vuonna tansseista saatiin hyvin tuloja Rannanpoikien toimintaan. Siitä kiitos mukana olleille sekä talkoolaisille että yleisölle.

Tanssien jälkeisenä päivänä 15.6. vietti Tiilikkan Ilpo 50-vuotispäivää. Kylillä liikkui huhu, että kaikki kyläläiset olisivat tervetulleita juhlimaan Ilpon kanssa. Kutsu ei ehkä tavoittanut kaikkia tai sitä ei otettu todesta ja niin osa kyläläisistä jäi pois juhlista.

Onnittelijoita saapui kuitenkin toistasataa ja juhlat olivat onnistuneet. Ruoka oli maistavaa, tarjolla oli mm. Lommin Jorman ja Myyryläisen Velin valmistama sika. Juhlavieraita sekä itse juhlijaa viihdyttivät oman kylän sketsiporukka ja hanuristi naissolistineen. Tanssia ja laulua riitti pitkälle iltaan. Juhlia voi muistella niistä kuvattua videota katsellen. Korpelan Susannan sanoja lainaten: "Kiitos Ilpo ja Natalia Tiilikalle onnistuneista juhlilla. Jäämme odottamaan seuraavia."

Heinäkuun viimeisellä viikolla Toivolassa oli Maakirkko. Viisitoista ihmistä oli jaksanut helteestä huolimatta tulla paikalle. Sahalan Jouko ja Mänttärin Tuula siivosivat Toivolan ennen kirkkoa. Joensuun Mirja ja valmisteli herkkuja kahvipöytään tarjottavaksi kirkonmenojen jälkeen.

Maakirkon jälkeen Rannanpojat saivat lahjoituksena kaksi kaunista kynttilälamppea kynttilöineen, tästä kaunis kiitos lahjoittajalle, jonka nimi ei jäänyt yllätykseltä muistiin.

Mänttälä-Reiviikki-Pyötsäarialuella on tehty vesi- ja viemäri-linjoja. Reiviikkiin on kaivettu runkolinjat Riihelän Pentin luota Sohlmannin Arille ja Ossille saakka sekä Pakholmaan Kajosmaan Matin luokse. Hanke on nyt hiukan pysähdyksissä, osin kaivureiden ollessa muualla, osin pätevän vetäjän puutteesta.

Mänttäläisten viemärikaivojen teko jatkuu elokuun puolivälissä, kunhan lomat on pidetty. Ennen lomia tehtiin 7 kaivoa, jotka kattavat 14 kiinteistön tarpeet.

Pyötsäsaarella hanke etenee koko ajan, vesiosuuskuntaan liittyjiä on jo n. 75.

Mänttäläisten Rannanpoikien jäsenmaksuja, 4 euroa jokaiselta 15 vuotta täyttäneeltä henkilöltä, voi edelleen maksaa pankkiin viime lehden välissä jaetulla pankkisiirtolamakkella tai suoraan johtokunnan jäsenille. Lohisoppajuhlilla lauantaina 30.8. on mahdollisuus maksaa jäsenmaksunsa, jos ei sitä vielä ole ehtinyt maksaa. Juhlilla jaetaan myös Rannanpoikien jäsenkortteja jäsenmaksunsa maksaneille. Mänttäläisten Rannanpojat ja ystävät tervetuloa maistelemaan Lommin Jorman valmistamaa lohikeittoa.

Kasatessamme keväällä edellistä (toukokuun) lehteä olimme aivan uuden tilanteen edessä. Lehteen oli tulossa materiaalia niin paljon, että kaikki eivät mahtuneet vaan osan jouduimme säästämään tuleviin lehtiin. Karsiminen ei ollut helppoa, mutta mukavaa oli se, että tuleviin lehtiin on materiaalia jo valmiina. Ja koko ajan otamme vastaan kirjoituksia, piirroksia, jutunaiheita ym.

Toimitus

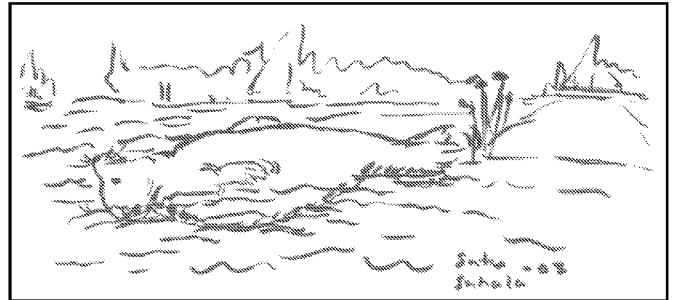
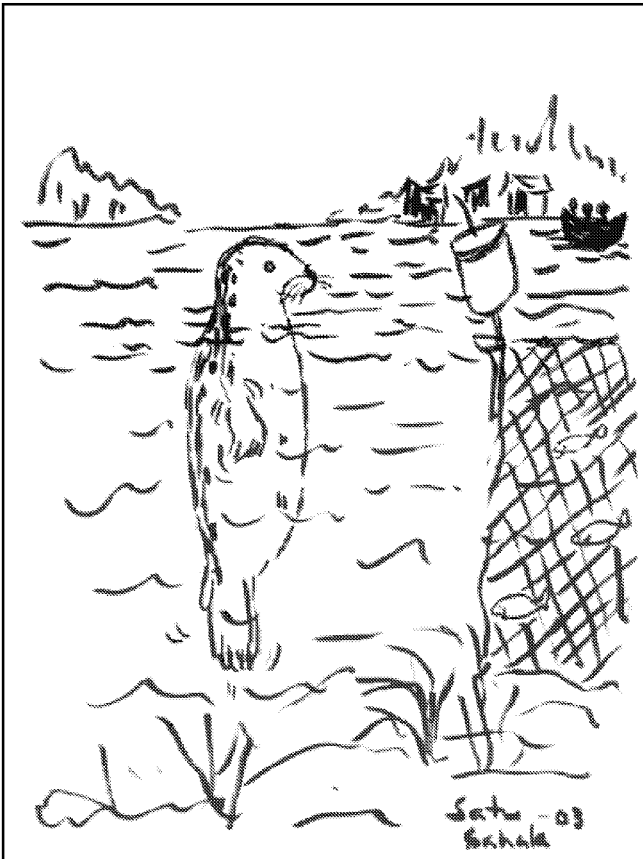
MÄNTLANDEN LÄHINHISTORIAA

Tämä vähemmän vakavamielinen jatkotarina kertoo itäisen Suomenlahden kanta-asukkaan, harmaahylkeen, kesäisestä ja viime sotiemme jälkeen tapahtuneesta seikkailumatkasta lähivesillämme itsensä hylkeen kertomana:

VERKKOJATA LUOTSIMAJAN SELÄLLÄ

Hyvää on ollut Suomenlahden vesi tähän asti viiksillä siilata. Vaan ovat ajat nyt huonot vanhasta. Muutaman mailin kun sukeltelee, niin jo viikset vihreinä vipattavat. Silmäpuolta silakkaa on entistä enemmän, kapakalalta vain maistuvaista. Eipä ole Mäntlahden miehiä enää Huovarin kulmillä näkynyt, oikein on ollut aijia ikävä. Kotivesiään aina muistelivat ja kauniiksi kiiskivesiään kehuivat. Näitä hylje mielessään mietiskeli, kun kohden Tammiota sivuitse Lanskerin hiljaa meloskeli. Tammion ohi, kohden Kuorsalaa, luotsimaja suuntanaan.

Kas, selällä on jata, punaiset metallikellukkeet päissä ja pyöreät lasipallot välillä. Pumpuliset hailiverkot parinmetrin naruissa, ankkuriköydet päissä. Ei nimiä kohoissa. Kiitos, on ateriapöytä hylkeelle katettu. Kilo, kaksi, kolme, neljä, viisi- röyh. Nousen pintaan ja selälläni kelluttelen. Nyt ois aika herraskaisen sikarisen. - Mitä hylskattia- paatti Manstuolista, kohti tulee. Outo on vene: vanhemmanpuoleinen, vanha puu lakalla peitetty, suora tuulilasi, hiljainen puksutus. Pian piiloon ja pää pintaan. Kolme on veneessä seiloria: pojankolttiainen ohjailee, vanhempi ukko konetta käyntelee ja kolmas kipparoi. Ukko ohjaa koltiaista: "Ohjaa Taavi vaan lähemmäksi, tuulen alle, kohoon kiinni". Jotain on tuttua ukossa, ohjeissa ylen ystävällistä. Ukko poijun ja ankkurin vedestä nostaa, verkon läjään partaalle kasaa, jo malailun aloittaa. Kalat on katki ja keljusti syöty, hylje perkeles käynyt. Silloin hylkeellä itsellä päässä välähtää: tuli nyt temppu tehtyä, mut väärälle täysin miehelle, ukkohan Niilo itse on. Hylje sukeltaa, häpeää, mut toisaalta: vatsahan täysi on.

HAUTAUSMAA

Hylje Vepsua katsoo, Mustaamaatakin. Ovat saaneet saaret kovia kokea, usein myös vihollista vainolaista. Ohi Manstuolin, Kuorsalon kylälle, suuntana Selkäluoto. Hylje selällä huilaa, vihdoin Inkluvin pohjaan, Arvilommin Onnin talon ohi oikaisee.

On paljon nähnyt tämä satama, usein vaan ollut niin sangen surullista. On surusaaton askeleet kuusikkoon joutaneet, tuonne Kuorsalon hautakalmistoon. On siellä paljon mäntlahtelaisten, saarelaisten ystäviä, tuttuja, mukaansa kutsuvia.

Hylje mielessään tekee kunniat ihmisille näille, tämän maan rakentajille. Muistaa jonkun myös kertoneen hurjista ilmataisteluista. Oli taivaalla ensin juovaa kaks, muuttui savunauhat yhä sakeammaks, vihdoin lankakeränä oli koko taivas. Hakaristit ja punatähdet toisiaan viisti. Nuo Stalinin taivaansankarit nyt Kuorsalossa myös lepää, ulkopuolella kiviäidan, käskyläiset kurjan diktaattorin. Olisivat he Narvan marssinsa myös ansainneet ja oman ikikodin kirkko-maastaan.

Hylje elon vakavia asioita tuumaili ja Kuusista kohti hiljaa taas matkaili.

KUUSISEN LAMPAAT

Hylje Anninsaaren tavoittaa ja edessään veneletkan näkee. On Kuusiseen monta moottoria matkalla, kaikilla perässä veneet niinkuin peräreet. On ukkoa akkaa erilaista, Kuusisen tilallista monenlaista. Lampaita veneet kaikki täynnä, on monenkarvaista määkijää ja pääsinpäästä erilaista. Monella korvamerkki kuin paliskunnan poroilla tai kaulassaan ketju, jossa reiällinen raha. Kuusisen rannassa veneet tyhjenee ja määkijät metsään pakenee.

On syksyllä taas sama retki. Nyt vaan ukot akat ketjussa metsässä kulkee, kivenkolot tutkii, ääneen mölisee ja määkijät yhteen kasaan kopistelee. Siitä jokainen omansa ottaa, raharenkaansa tunnitsee. Tuolla pieni päkä emoaan seuraa, meidän on emon merkki, meidän on karitsakin. Tuolla taas joku lampaitaan laskee ja kiroilee, kuusi oli keväällä tullessa ja nyt on kaksi kateissa. Akat keittää kalasoppaa ja kakarat veteen kivillä leipiä heittää. Sikurista kahviaan joku siemailee, villasukan sisään pullon kietaisee. Ukot salaa ottavat, kun soppaa oottelevat.

Hylje nyt on kivellä Pikku-Kuusisen. Yhä enemmän vain kummastuttavat, nuo temput ihmisten.

Risto Muurman

ROMUJA

Kyliltämme lähti toukokuun loppuilla rautaromua, vanhoja maatalouskoneita, autonrämiä, elektroniikkaa, kodinkoneita ja autonrenkaita yhteensä yhdeksän jätelavallista jälleenkäytettäväksi tai hävitettäväksi. Romun keräykselle varattiin yksi viikonloppu, mutta sitä tuli niin paljon, että keräys jatkui seuraavan viikon keskiviikkoon.

Kaikki sai alkunsa Taarin Torstin ja Mikan ajatuksesta tuoda lava omalle pihalle ja kerätä siihen vuosien kuluessa kertynyt romu.

– Naapurit ja muutkin kyläläiset alkoivat sanoa, että meilläkin olisi sitä ja sitä pois vietävää, kertoo Mika. – Niin me päätimme järjestää romunkeräystalkoot ja kerätä näin samalla varoja Mäntlahden Rannanpoikien toimintaan.

Mika vuokrasi Kuusakoski Oy:ltä yhden auton ja lavan, BKM-loadingilta nosturiauton sekä pyysi Tammisen Marttia tulemaan mukaan omalla metsätraktorillaan, ketterämpää nosturia kun tarvittiin paikkoihin, joihin kuorma-autolla ei ollut pääsyä.

Romuja kerättiin alueemme joka kylästä, myös asukkaat toivat itse romujaan keräyspaikkana toimineelle kunnan parkkipaikalle kylänrantaan. Vanhakylästä lähti iso vanha siltarumpu, pelloilta vanhoja maatalouskoneita, jopa leikkuupuimuri, pihoilta ja varastoista käyttämättömiä tai risoja härveleitä, sekä puhdas rautaromu. Honkaniemen kankaalta haettiin kahdeksan autonmuistoa, hylättyä että poltettua.

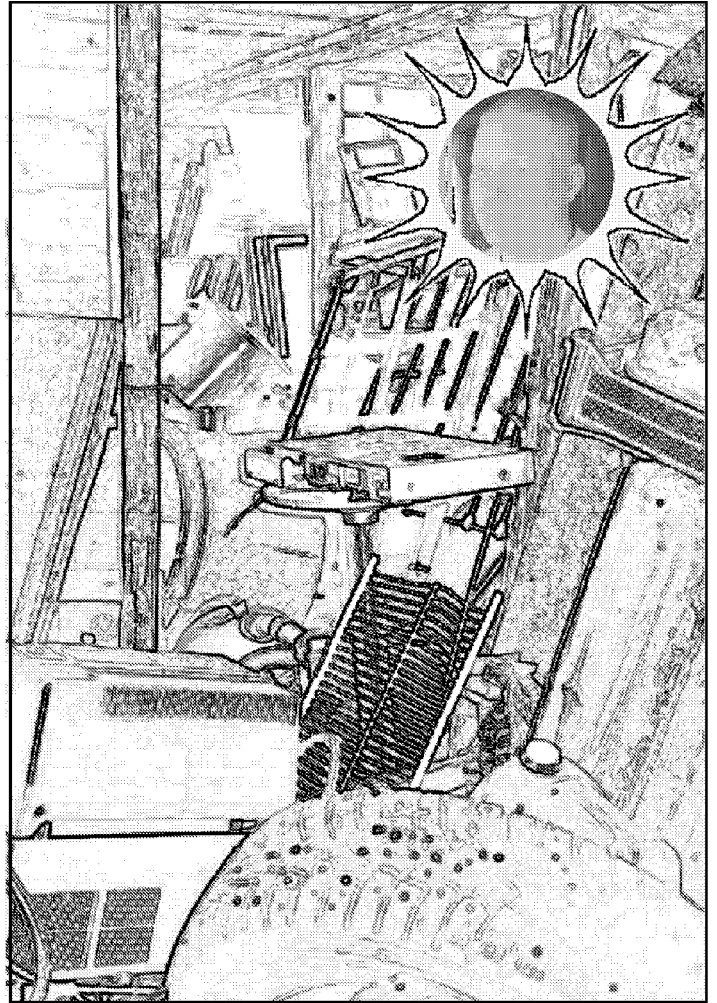
Mika ja Torsti lajittelivat tavarat ja kuljettivat sitten Mussaloon. Myös suurempien rakenteiden pätkiminen polttoleikkaamalla kuului Torstin toimenkuvaan.

Kuusakoski Oy osti rautaromun, Öljyhetki otti vastaan autonrenkaat, mutta renkaiden vanteilta poistosta jouduttiin hiukan maksamaan. Maksamaan jouduttiin myös viihde-elektroniikan sekä jääkaappien ja pakastimien hävittämisestä (64 senttiä kilo).

Osa romuista meni myös kierrätykseen. Jo keräyspaikalla pinon päältä ja altakin löysivät onnellisen uuden omistajansa muutamakin videolaitte, kylmäkoneen kompressorit, maitokärkit, traktorin aies, painesäiliö, ym, ym.

– Maaseudulla tarvitaan kierrätystoimintaa. Ihmisille kertyy paljon käyttämätöntä tavaraa, joka pitäisi saada kierrätykseen, Mika tuumailee, – niistä ei kuitenkaan luovuta ennen kuin joku hakee ne kotoa pois. Yksi syy on kuljetuskaluston puute.

Kierrätyksen ideaa hän toteuttaa myös "Kirppiskiesillä", jonka hän on rakentanut vanhasta kirjastoautosta. Auto toimii kirpputorin tapaan, paitsi että se on pyörillä ja liikkuu paikasta toiseen

Mäntlahden Kierrätysneuvos Mika Taari, sekä tarvittavaa materiaalia.

Hamina-Virojoki välillä. Lisätietoja saa internetistä osoitteesta: www.kirppiskiesi.com.

– Ilahduttavaa tässä keräyksessä oli, että ihmiset raaskivat luopua romuistaan yhteiseksi hyväksi, kiittelee Mika.

Vaikka romua tulikin valtavasti, jäi sitä vielä jäljelle. Uudet talkoot järjestetään puinnin jälkeen ennen syyskylvöjä. Silloin tarvitaan enemmän talkooväkeä koska tarkoituksena on käyttää nosturina ainoastaan Tammisen Martin metsätraktoria. Sillä nostettaisiin romut talkoolaisten traktoreihin ja siirrettäisiin sitten auton lavalle kunnan parkkipaikalla. Romua on luultavasti sen verran vähän, ettei nosturiautoa kannata enää vuokrata. Keräyksen tarkempi ajankohta ilmoitetaan myöhemmin.

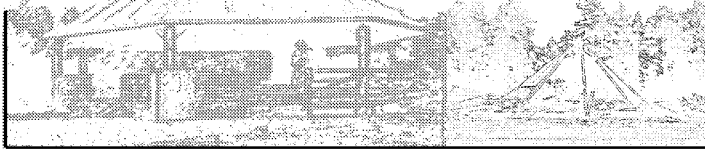
Tämänkertainen keräys tuotti Rannanpoikien toiminnan tukemiseen kaikkiaan reilut 845 euroa.

Mervi Värri ja Ilkka Ahmavaara

OIKAISU

Edellisessä numerossa ilmoitettiin urakoitsija **Martti Tammisen puhelinnumero** virheellisesti. Hänen oikea puhelinnumeros on **05 3459702** eikä 05 6459702 kuten lehdessä oli. Pahoittelemme virhettä.

Tanssilavan Nousu Osa 3/3 ja Tuho

Alunperin kaksiosaiseksi luultu sarjamme tanssilavasta osoittautuikin laajemmaksi, joten lisäämme siihen osia juttujen valmistuessa.

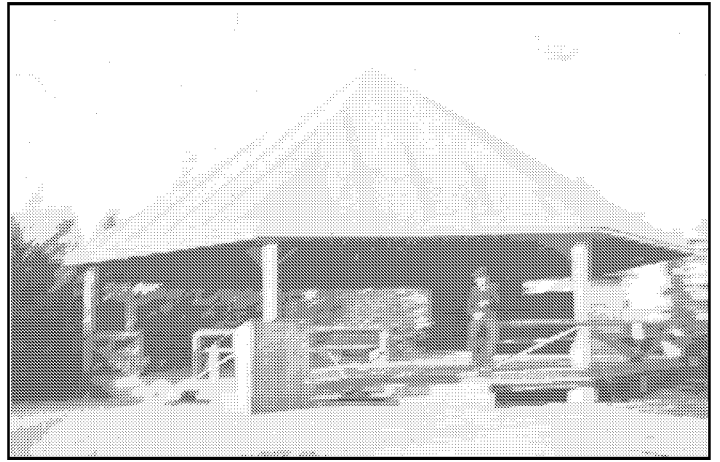
IN-JENGIN JYTÄ-DISKOT 70-LUVULLA

Haminan Seudun Invalidit ry:ssä toimi 60–70 lukujen vaihteessa aktiivisia nuoria. He muodostivat IN-jengin, joka yhdessä paikallisten nuorten kanssa järjesti Jytä-diskoja, joissa myös aloittelevilla bändeillä oli mahdollisuus esiintyä. Mukana In-jengissä oli Pousin Veijo (Ventta), Hannuksen Mauri (Maukka), Mässelin Kari, Juurikan Ossi, Mäkelän Juha (Jussi), Kurkon Jyrki, Nurmen Markku, Niemen Erkki, Malmin Lasse ja monia muita, yhteensä yli kolmekymmentä nuorta, jotkut olivat aina mukana toiset satunnaisesti.

Vuoden 1972 kesällä IN-jengi Mäkelän Juhan toimesta vuokrasi Mäntlahten lavan Jytä-diskojen järjestämistä varten. Ajatuksena oli kerätä rahaa kuljetuspalveluauton hankintaan. Vuokraa ei lavan käytöstä maksettu vaan järjestäjät siivosivat lavan ja korjailivat sitä. Porvarin sahalta saatiin lautoja lahjoituksena ja niistä rakennettiin suojaseinää esiintymislavan molemmiin puolin ja aita esiintymislavan eteen. Paikalliselta kalastajalta saatiin kalaverkkoja, jotka ripustettiin tukipylväiden väliin niin, että koko lava oli lopulta ympäröity kalaverkoin. Diskotunnelman luomiseksi IN-jengiläiset maalasivat hekulamppuja eri värisiksi ja ripustivat niitä esiintymislavan ympärille ja taakse. Juurikan Ossilla oli kelanauhuri sekä äänentoistolaitteet, joiden teho oli 20 W.

IN-jengillä oli lämminhenkinen ystävä Aino Aitolahdi. Vaikka hän oli iäkäs ihminen, antoi hän tukensa nuorisotoiminnalle. Hän lainasi pakettiautoaan äänentoistolaitteiden, valaistuksen ym. tavaran kuljettamiseen Mäntlahteen. Hän myös lahjoitti diskossa myytävät pullat ja useasti limonaditkin. Ilman Aino Aitolahden mittavaa tukea ei lavabisnes olisi onnistunut.

Jytä-diskoista ei ilmoitettu laajalti, koska yleisöä ei haluttu paikalle kovin runsaasti järjestyshäiriöiden pelossa. Mässelin Kari laati ilmoitukset, joita laitettiin Hamina kaupunkiin ja ympäristöön ilmoitustauluille ja pylväisiin. Tallinmäellä oli diskoiltaan viitoitus Mäntlahten lavalle. Klamilan baarissa käytiin vielä illalla katsomassa oliko siellä nuoria ja heille ilmoitettiin Mäntlahten diskosta. Kovin montaa nuorta ei siihen aikaan Klamilassa ollut, muutama kuitenkin.

Lava loistonsa päivinä. Kaiteella istuvaa henkilöä ei ole tunnistettu. Kuva: Jouko Sahalan arkisto.

Bussikuljetusta Mäntlahteen ei ollut järjestetty. Haminaasta yleisö saapui lavalle omilla autoillaan ja moottoripyörillään ja lähialueilta kuten Klamilasta polkupyörillä. Häppilästä tultiin kävellen metsän poikki. Yleisöä oli yleensä 30–50 henkeä eikä järjestyshäiriöitä ollut.

Diskossa soitettiin nauhalta sen ajan rokkia kuten Moody Blues, Rolling Stones ja Led Zeppelin. IN-jengi maksoi teostomaksut, jotka eivät olleet kovin suuria, joten toiminta siltäkin osin oli laillista. Huviluvat oli asianmukaisesti haettu ja järjestymiehinä oli lähialueen miehiä aina Miehikkälästä asti.

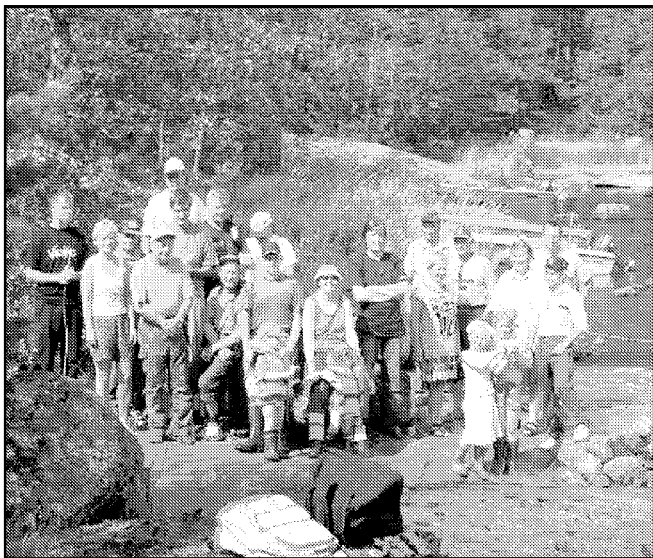
Joskus diskoissa oli myös elävää musiikkia, kun esiintymään saatiin paikallisia bändejä kuten Talikko tai Napalm ja Elosalama. Elosalamassa soitti Raimo Eloranta kitaraa, Asko Lautala rumpuja ja Jyrki Arvilommi bassoa. Napalmissa Timo Hyle soitti bassoa, Ari Tulokas urkuja, Raimo Eloranta kitaraa, Petri Tiili (Pelle Miljoona) rumpuja ja Reima Kauppinen lauloi.

Esiintyjille ei maksettu palkkioita vaan he soittivat soittamisen ilosta. Keikkabussitkin olivat hieman erilaisia kuin tänä päivänä. Timo Hyle muisteli heidän saapuneen Mäntlahteen keikalle samalla linja-autovuorolla kuin yleisökin.

Jytä-diskojen tuotto ei jäänyt kovin suureksi, koska yleisömäärät olivat pieniä, liekö syynä ollut ilmoittelun vähyys. IN-jengiläisille diskojen järjestäminen oli mukavaa ja mielenkiintoista aikaa. Paikalliset bändit hankkivat esiintymiskokemusta soittamalla diskoissa ja nuorilla oli paikka mihin mennä viikonloppuisin jytäilemään ja tapaamaan toisia nuoria.

Diskoillat täytyi kuitenkin lopettaa, koska niistä joidenkin mielestä aiheutui meluhaittaa Mäntlahten kylälle. Pulkkisen vanha pariskunta, joiden talo oli lähinnä lavaa eivät kuitenkaan koskaan valittaneet häiriöistä vaan valitukset tulivat muualta kylältä.

Mervi Värri

Kuva: Antero Soranta

KESÄN PARAS RETKI

Taas vuosi vierähti ja oli Rakilan kylälaisten kesäretken aika. Järjestelyt, tuttuun tapaan hoiti Sulo Ihalainen. Makkaraa, pullaa, kakkua, virvokkeita yms. mukaan luettuna radio F1 kilpailua varten.

Lähtijöitä rannassa oli 26. Keli oli aurinkoinen ja navak-katuulinen n. 8 m/s. Varusteita tarkastellessa ja pelastusliivejä pukiessa ilmeni ongelma. Eräs nuori mies 3v. ei suostunut pukemaan pelastusliivejä päälle, ei hyvällä eikä pakottamalla. Kyseinen nuori mies ei tiennyt mistä jäi paitsi, kun joutui jäämään mummon kanssa rantaan. Siis lähtijöitä oli 24.

Menomatka sujui sutjakkaasti tuulesta huolimatta. Viimevuoteen verrattuna saapumisessa oli poikkeus, lampaita neljän sijaan oli yhdeksän. No olihan vuosi takana ja lampaatkin lisääntyä (taisi edellisvuotiset kuitenkin päätyä rosvopaistiksi).

Kun kaikki olivat rannassa puheensorina ja touhunvilske täytti tutun rantakallion. Joku korjasi kalamajaa joku aloitteli kahvin keittoa jne.

Alkukankeutta ei tutussa porukassa ollut, puheltiin taas vuosikuulumiset... niitä ja näitä. Tunnelma oli taas tietenkin hyvä ja jos hampaankolossa olisi jotain ollutkin, ei siitä sieltä ulos kaivettu. Kuka sitä nyt toisen mieltä pahoittamaan, koska ilma, tunnelma ja olosuhteet olivat erinomaiset.

Aika kului kuin siivillä, kunnes Sulo havahtui, että kellohan on viittä vaille kolme. Radio auki ja kuuntelemaan Formuloita. Kaksi yli kolme radio sammutettiin... Räikkönen keskeytti.

Toiminta jatkui normaalisti, uiden, puhellen. Veden lämpötila oli +25 astetta, joten kyllä siellä tarkeni. Ilopiikkuna oli lapset, joita ei vesi pelottanut. Päinvastoin kuutinpokia ei meinannut saada pois vedestä.

Sitten tuli taas kotiinlähden aika. Tuuli oli samanlainen kuin tullessa, mutta myötäinen. Kaikilla kahdeksalla veneellä matka luisti hyvin ilman ongelmia. Rannassa hyvästeltiin ja kiiteltiin. Ainakin ensi vuonna tavataan samoissa merkeissä.

Retkeilijä Ari Sottinen

Uutta!

Kaikille avoin Jaanan Jumppa
Toivolassa keskiviikkoiltoisin alkaen
syyskuun 10. päivä klo 19:15–20:15.
Tunnin (60 min) hinta 3 euroa.
Maksa vain silloin kun käyt.

Torstai-iltoisin klo 19:30–20:15 jatkuu tuttuun tapaan Kansalisopiston jumppa.

KOTIKARIN EMPPU

Koko kevättalven Emppu mietti,
 vesille kun veti vietti.
 Milloinkahan jää taas sulaa,
 kalasta kun on jo pulaa.
 Tuli vihdoin sekin aika,
 tempun teki kevään taika.
 Venhe vetten päälle vaan,
 kalaa varmasti jälleen saan.
 Verkot hän veteen laski,
 hupeni siinä tupakkiaski.
 Kalliolle ulkomeren niemen
 viritti hän valkean pienen.
 Nokosen hän siinä otti,
 luonnon säilymistä pohti.
 Saastetta mereen, hitto vie,
 ethän saata Saimaan äijä sie.
 Silloin pieni, kehno olet,
 jos meitä luonnonystäviä poljet.
 Koitti viimein päivä, aamu tuli,
 kalaa nousi, järeys siinä suli.
 Saapui rantaan myös naapuri.
 iski siihen kateus, tuo saakuri.
 Miten sä kaloja saat noin roimasti,
 hintakin jo multa pahasti putosi.
 Verkkään siihen virkkoi Emppu:
 Katsos, kateus on paha tempu.

Kotikarin kalamies

Runo on Mäntlahtelaisen Helmi Tolsan joskus -70 luvulla kirjoittama ja se on julkaistu alueellisessa sanomalehdessä tuona aikana. Helmin tuotantoa on RR... lehdessä tuotu esiin ennenkin, ehkäpä sen vuoksi, ettei hänen sanomansa näytä vanhentuneen ajan myötä.

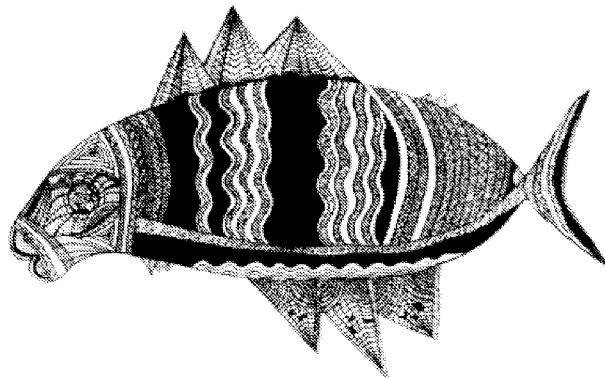
**VEHKALAHTELAISTA PERINNERUOKAA
MINNAN TAPAA****KEITTOKALA**

1 kg pieniä kaloja
 1 l vettä
 1 rkl voita
 1-2 sipulia
 maustepippureita
 1-2 rkl vehnä jauhoja
 suolaa

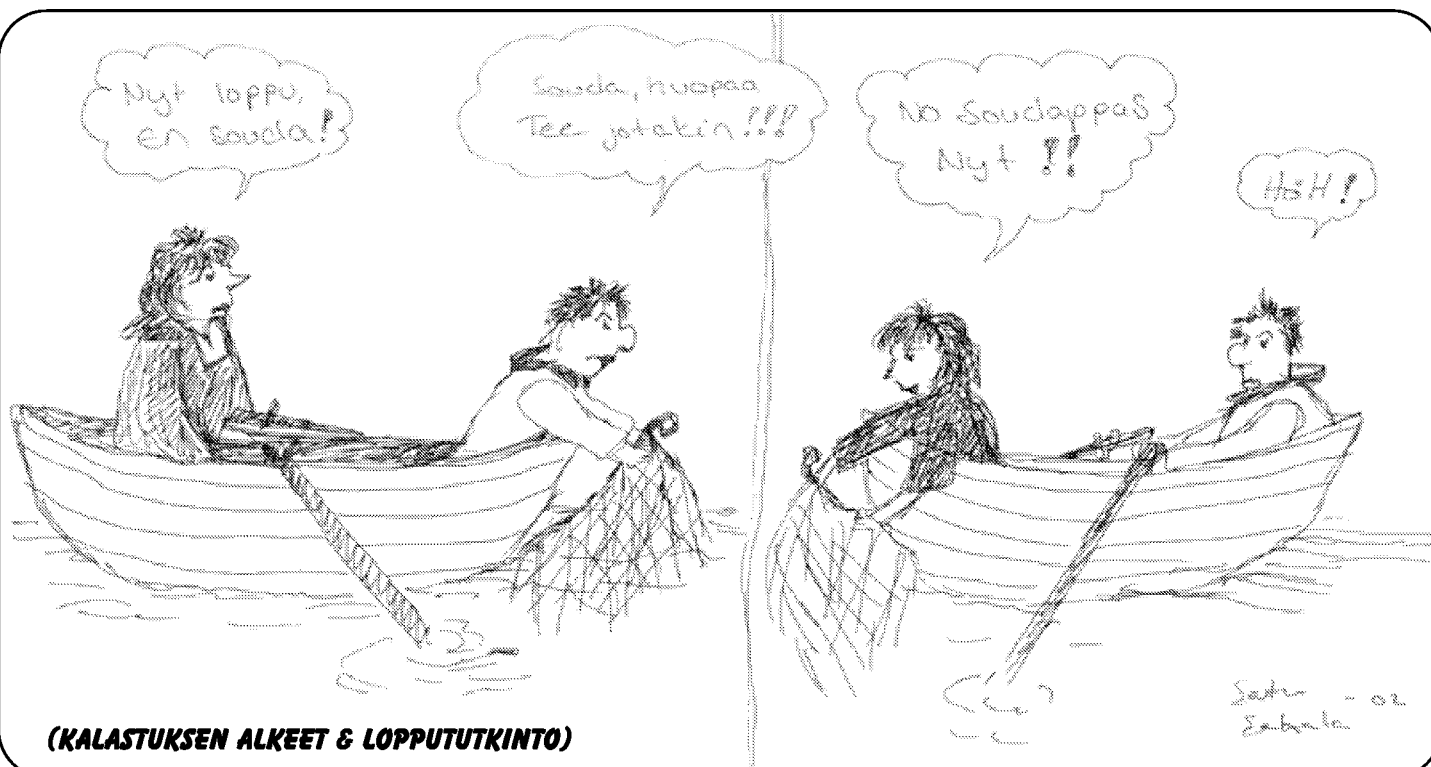
- Lado kalat perattuina pannulle.
- Kaada vettä niin, että kalat peittyvät.
- Pane voi, sipulit ja pippurit mausteeksi.
- Keitä, kunnes ruodot pehmenevät.
- Suurusta vehnä jauhoilla.
- Keitto valmistuu noin puolessa tunissa.

Muunnos:

- Ruskista kalat ennen veden lisäystä

Kuva on tämän lehden taittajan ystävän Kairen grafiikkaa vuodelta 1992, sukunimeä en muista.

(KALASTUKSEN ALKEET & LOPPUTUTKINTO)

TAKAA-AJO

Et tiedä miksi ne sinua jahtaavat, tiedät vain, että sinun on pakko päästä turvaan. Juokset, vaikka olet melkein varma, että se on turhaa. He ovat saaneet lopulta kiinni kaikki ystäväsi, joita vain ovat lähteneet jahtaamaan. He ovat saaneet jopa ainoan lapsesi. Miksi he eivät siis saisi sinua?

Kuulet takaa-ajajiesi askeleiden lähestyvän, ja yrität kiihdyttää vauhtia, vaikka ilma vinkuu keuhkoissasi ja jokainen askel särkee jokaista lihastasi. Mutta ihmeellinen voima antaa sinulle voimaa olla pysähtymättä. Ja sen ihmeellisen voiman nimi on Pelko. Pelko pakottaa sinut juoksemaan, vaikka mielummin kävisit maahan makaamaan ja lepuuttaisit särkeviä lihaksiasi ja antaisit hengityksesi tasaantua, mutta Pelko ei anna niiden ajatusten toteutua.

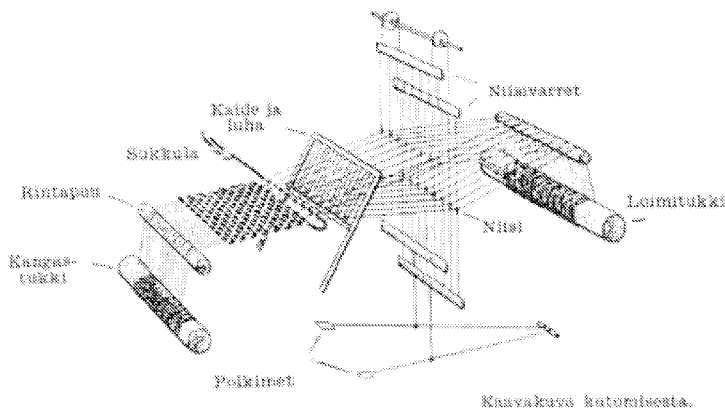
Kuulet koiran kiivaan ja innostuneen haukunnan, ja pelkosi kasvaa. Koirathan juoksevat kovaa. Yhtäkkiä, kun luulet, että takaa-ajajasi aikovat luovuttaa, kohoa edessäsi olevasta pensaikosta lisää heitä. Häkellyt, etkä tiedä minne mennä. Kuuluu pamaus, ja sen jälkeen tuntuu pistävää kipua. Horjut vähän aikaa kunnes jalkasi pettävät, ja kaadut maahan hengittäen kiivaasti. Kuuma veri valuu pitkin kuumottavaa ihoasi, ja kipu turruttaa kaikki aistisi. Et kuule mitään, et näe mitään. Et enää edes tunne kipua, se on liian kova tunnettavaksi.

Joka vuosi he tulevat kuin tyhjästä ja joka vuosi tappavat ystäviäsi. Murhaavat, ja riemuitsevat siitä. Tiesit, että sinunkin vuorosi tulee vielä, mutta toivoit, ettei se tulisi näin pian.

Viimeinen asia mitä kivun sumentamilla silmilläsi näet, on häivähdys takaa-ajajasi kirkkaan oranssia pukua. Sen jälkeen suljet silmäsi ja nukahdat. Nukahdat uneen, josta et enää herää.

Laura

Avaruusasema Toivolan rakenne:

SUUNNITTEILLA !

Kangaspuilla kudontaa Toivolassa Laila Poelmanin opastuksella syyskuusta marraskuuhun. Tarkempia tietoja saa Lailalta puh. 05-345 9998.

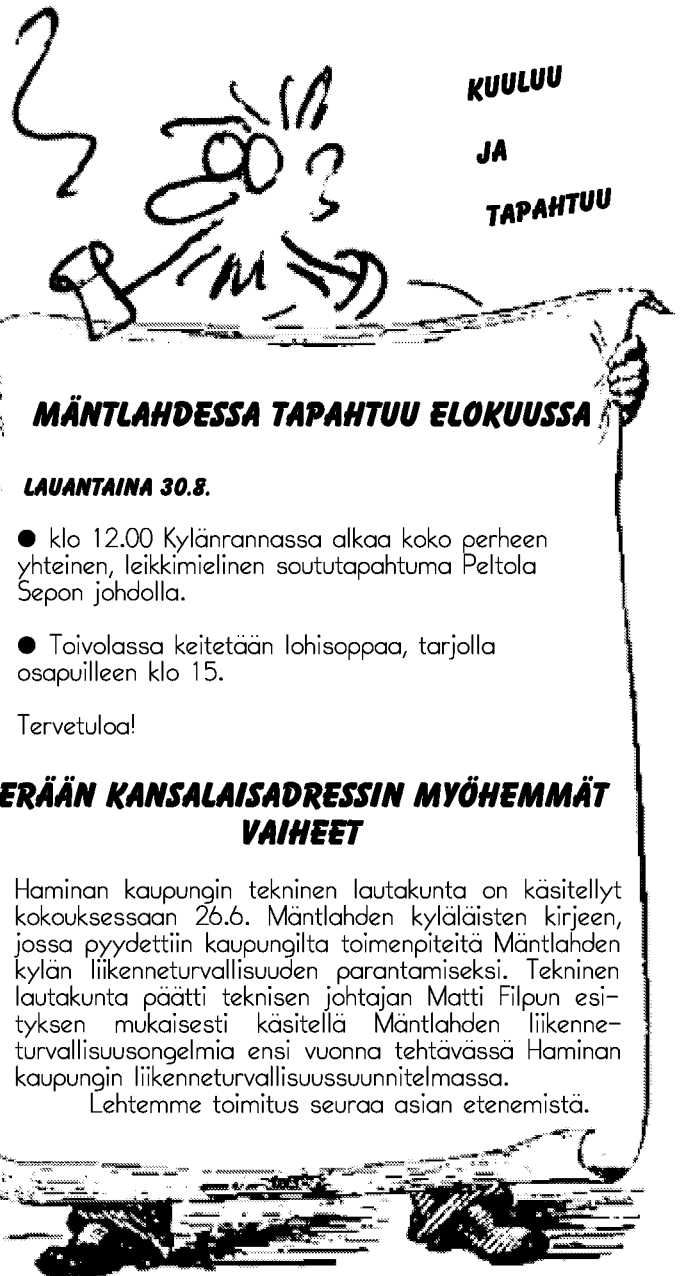

RANNANPOJAT RAIKAA...

Julkaisee..... Mäntylahden Rannanpojat Ry
Vastaava toimittaja..... Jouko Sahala puh. 345 9787
Kyselylehti toimittaja..... Mervi Värri p. 044-3459848
Hulu toittomies..... Ilkka Ahmavaara (ND02000)
Kotisivut..... www.saunalahti.fi/erakko/rannanpojat.html

Painopaikka: avoin lehden painoon lähtiessä toimituksesta

ILMESTYY
4x
VUODESSA
SEURAAVA
NUMERO
VIIMEISTÄÄN
SYKSYLLÄ
2003

KUULUU

JA

TAPAHTUU

MÄNTLAHDESSA TAPAHTUU ELOKUUSSA

LAUANTAINA 30.8.

● klo 12.00 Kylänrannassa alkaa koko perheen yhteinen, leikkimielinen soututapahtuma Peltola Sepon johdolla.

● Toivolassa keitetään lohisoppaa, tarjolla osapuilleen klo 15.

Tervetuloa!

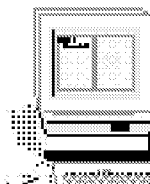
ERÄÄN KANSALAISADRESSIN MYÖHEMMÄT VAIHEET

Haminan kaupungin tekninen lautakunta on käsitellyt kokouksessaan 26.6. Mäntylahden kylälaisten kirjeen, jossa pyydettiin kaupungilta toimenpiteitä Mäntylahden kylän liikenneturvallisuuden parantamiseksi. Tekninen lautakunta päätti teknisen johtajan Matti Filpun esityksen mukaisesti käsitellä Mäntylahden liikenneturvallisuusongelmia ensi vuonna tehtävässä Haminan kaupungin liikenneturvallisuussuunnitelmassa.

Lehtemme toimitus seuraa asian etenemistä.

KEVÄTLEHDEN RISTIKON RATKAISU:

S	A	I	I	R	U	T	I	A	L	O	T	T	A	M	A	L	R
K	E	N	T	I	K	K	A	F	E	S	K	A	T	E	L	T	E
O	A	M	I	A	S	E	N	T	U	S	A	D	T	E	L	E	T
E	A	D	U	R	A	K	E	N	T	U	S	A	D	T	E	L	E
A	N	A	T	A	I	M	T	U	I	K	E	S	H	E	L	O	L
S	A	I	N	S	K	A	R	M	K	K	I	A	S	O	T	T	I
S	U	T	O	E	T	S	S	A	R	E	N	T	A	M	M	I	A
K	I	F	I	Y	L	H	A	L	A	R	I	S	A	V	I	O	L
A	S	T	E	L	P	I	N	S	I	T	U	S	A	V	I	O	L
M	E	S	Ä	S	Ö	I	L	A	I	T	N	I	Ä	S	E	K	E
A	L	A	A	R	E	R	K	E	Ä	E	F	S	I	N	K	E	S
I	I	M	L	E	E	N	V	A	F	S	A	K	I	V	A	S	I
K	I	O	M	I	K	Ö	L	A	S	S	K	I	S	A	D	I	L
A	R	Y	K	R	R	N	N	H	T	M	A	I	E	D	A	A	A
P	L	N	E	L	L	E	I	A	R	A	M	A	E	L	E	T	E

HUOM ! Tämän lehden voit imuroida myös netistä näköispainoksena PDF (Adobe Acrobat Reader) muodossa ja osoitehan on vanha tuttu:

www.saunalahti.fi/erakko/rannanpojat.html